

רחל מרחלת על כל העולם

אחות פרטית

במשך שבוע ימים הוא פירפר בין החיים למוות. אבל הוא לא יתרו. אחרי שבוע הוא התחיל להתאושש ולהבריא. עכשיו הוא נמצא עדיין במיטה. אבל הפנים היפות שלו כבר מחייכות, והפה העליון שלו מלא חוכמות.

מי זה? מי זה יכול להיות אם לא הרקדן-השחקן יוסי קפניס. לפני כחודשיים הוא עלה על עמוד. הוא הובא לבית הולים, ועוד לפני שהכרתו חזרה אליו היה חדרו מלא פרחים ונשים. הפרחים הוכנסו לחדרו ללא שום קשיים. הנשים אמרו, כולן, שהן בנות-דודות שלו. בסוף, כשאביו הגיע למקום, כבר לא האמינו לו שהוא מהמשפחה.

הוא פתח את עיניו. הסתכל על האחות ושאל את אביו למה שמו לו אחיות מליגה ב'. השמעה מספרת, שעוד לפני ששאל את אביו משהו, הוא הסתכל על האחות גשלה ידיים. אבל הוא מכתיש את זה. "היו לי שתי ידיים שבורות" הוא מסביר, "אפילו אם הייתי רוצה, לא הייתי יכול".

לחיים בנאי, ידידו של יוסי, היתה ידידה, אחות במחלקה ה- סמוכה. חיים ביקש ממנה לקפוץ מדי פעם למחלקתו של יוסי ולהעיק בו מבט. היא נכנסה למחלקה, העיפה על יוסי מבט — והתאהבה בו. קוראים לה **שרה היינשפיטל**. היא בת 24, כמעט עולה חדשה. לפני שלוש שנים הגיעה לארץ מאורוגוואי.

מרגע שנכנסה למחלקתו היא כמעט ולא יצאה משם. היא היתה יושבת אצלו עד שש בבוקר, וישר משם היתה הולכת לעבודה. "זה התחיל ביחס רגיל בין אחות לפצוע", מספר יוסי, "וזה התפתח למשהו אנושי רגשי". "זה הרומן הראשון שלי עם פאצינט", אומרת היא, "כבר ארבע שנים אני עובדת, וזה עדיין לא קרה לי". המחלות היחידות שעברו על יוסי, עד עכשיו, היו רק אנגינה ונזלת. בכל זאת הוא הסתגל די מהר לאווירת בית-החולים, והישרה מצברת טוב על החולים ועל האחיות.

הוא המציא שמות לאחיות, כינויים לחולים, קרא לאחיות ה- מכוערות, יפהפיות שלי" וליפות, מפלצות שלי", וכשהוא עובד, קיפו כולם שהוא יעלה שינית על עמוד, ויחזור אליהם.

מבית-החולים הוא עבר לבית אחיו. יש לו אומנם גם הורים בתל-אביב, אבל אחיו הצייר הבטיח לו להחליף כל יום את התמרינות מעל מיטתו. עכשיו הוא נח אצל האח ונהנה. האחות מנעימה לו חברה, מאכילה אותו ודואגת לו, והאח מצייר לו תמונות מעל למיטה.

ידידה ותיקה, הרקדנית **אנה פוקולוב**, שמעה על התאונה ומיהרה לשלוח לו חלוק כחול ויפה של חולים. נראה שיקח זמן מה עד שהוא יוכל ללבוש אותו. עכשיו הוא לבוש כולו בגבס.

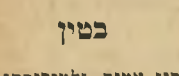

יוסי ושרה

לא נכון ש...

ברוך כלל אני לא אוהבת לכתוב סיפורי-אנטי-רכילות. אני אוהבת יותר לעסוק ב-רכילות עצמה. אבל לפעמים אין ברירה. ב-פעם האחרונה שיתתי את זה במקרה של **חנה מרון**. עכשיו זה קורה לי שוב. הפעם עם **אהרון אמיר**.

בשני עיתונים התפרסמו לאחרונה עלידי שני רכילאים חובבים ידיעות על עורך הירצאת ספרים גדולה, בעל לאשה ולשלושה ילדים, שניהל זמן רב רומן עם מזכירתו, שגם לה בעל ושני ילדים. הרכילאים סיפרו ש-השניים החליטו סוף-סוף לנתק את קשריהם עם בתיהם, עזבו את משפחותיהם, והתחילו לנהל חיים משותפים חדשים. הכוונה היתה לאהרון אמיר, ולמזכירתו **בטי מרגלית**.

אהרון אמיר הוא עורך הוצאת עם הספר, השייכת לאביו. בטי מרגלית עבדה שנתיים באותה הוצאה בתור גראפיקאית וכעין אשת יחסי-ציבור של הוצאה. היא עיטרה וקישטה את הספרים שיצאו לאור. במקצועה היא ציירת ומשוררת, ובזמן ה-אחרון האירה לה ההצלחה פנים. לפני חודש עזבה את עבודתה ונסעה לתוריה לפתיחת תערוכת ציורים שלה, שנערכה בחסות ה-ציירות הישראליות. לפני עשרה ימים חזרה משם, ועכשיו היא עומדת לנסוע, בעקבות תערוכתיה, לאמריקה ולצרפת. ביקרתי אותה בביתה. היא אשה נאה, בת 34, מלאת חיים, ומלאת מרץ. היא יושבת בדירתה המרווחת, לצידו של בעלה, מהנדס הכבישים. אף אחד מהם לא נראה כאילו עזב את הבית. הבעל חייך לתוך העיתון שלו, ובטי אמרה לי: "שיכתבו מה שהם רוצים. זה לא מעניין אותי".

אורגיה בחצר

דויד

בערבים מבדרים **קארומלים** את הקהל. בלילות הם חובלים בעצמם. ביום הרביעי שעבר התקיימה מסיבת קארומלים בדירתה של **דויד**, הכוכבת שלהם. הדירה היא חדר קטן וצר, בחצר, בשדרות קרוקיימת בתל-אביב. היא שכרה אותו ל-תקופת שהותה בארץ. המסיבה לא היתה בעצם מסיבה, אלא אורגיה. השתתפו בה חמישה קארומלים, שני אמריקאים, אחד גבר, אחת אשה בלונדינית יפה. וישראל אחד גבר. כל המשתתפים התפשטו, שניים מהם היכו האחד את השני או השנייה בשוט. שניים ניסו לברר מה מינו המדויק של האחד, וכל השאר הסתובבו סביב דויד, שהיה פעם גבר ועכשיו הינה אשה. האורגיה נמשכה עד שש בבוקר.

הרקדנים בשכר

על **גיאן מרון** הוא לא יודע כלום. היא אף פעם לא הולכת לרקוד. היא לא יודעת בכלל לרקוד. הנרי הוא הרקדן הכי מפורסם. מלבדו יש את **אדי**. הוא הרקדן של פרודיקה, ואריה **רוטמנש**, הרקדן של יוסי איגונו בתל-אביב.

אריה הוא ישראלי צנום, בן למשפחה עשירה, אח לשני אחים, ורקדן טוב. הוא היה בחוג-לארץ, למד את כל הריקודים החדשים, ובא ללמד אותם בויסקי איגונו. הוא לא מקבל כסף, לפעמים רק איזה דרינק. כי יש לו די כסף. אביו קבלו, ובעל בית-החולים לחולירות.

בפלי בוי ישנו גם **דויד אימפרדן**. הוא דים החדשים והישנים. הוא מקבל 600 לירות לחודש, ועושה תמורת זה עבודה טובה. "הישראליות", הוא מסביר, "הן ביישניות. אני סוחב אותן בכוח לבמה. אבל כשהן מתחילות לרקוד, הן לא מפסיקות. בפאריס אלה שעובדים בבאר הם גם הרקדנים. כאן לא זה יותר טוב. יותר נעים לרקוד מאשר להגיש".

בפלי בוי ישנו גם **דויד אימפרדן**. הוא לא מלמד ריקודים, אבל הוא גם בן מרוויח כסף. הוא בן 19, יליד מרוקו שעלה לפני ארבע שנים לארץ. הוא עובד כמלצר וכ-גבר מקצועי.

"אני מושך בחורות למקום", הוא מספר, "כי אני יפה. עוד כשהייתי קטן ידעתי שאני יפה. בגלל שאני יפה אני לא יודע מה זה הוציא כסף על בחורה. כבר שלוש שנים לא הוצאתי עליהן כסף. בינתיים הן מוציאות עלי המחיר שלי הוא ממאתים לירות ר-מעלה."

"כשאני מבקש כסף, אני אף פעם לא מבקש פחות ממאתים. אני מוצא אותן ב-דיסקוטק כשהן באות לבד, או אפילו כשהן באות עם החברים שלהן. אני לא רק יפה. אני גם טוב. הן אוהבות את זה. סיפורו שהיה לי רומן עם **דליה לביא**. זה תסם בלוף. כל הרומן היה רק ריקודים. אבל גם ממנה הייתי יכול להוציא כסף, אם הייתי רוצה. מי הוא בכלל?"

"הייתה לי חברה אחת. פקידה אצל ואלין. רק בשבילה הייתי מוכן בלי כסף. כל ה-אחרות שישלמו. אבל אני לא אוהב ילדות קטנות. אפילו שהן משלמות. אני אוהב רק נשים ממש. אני לא אשם. פשוט הולך לי. כולם אומרים שאני **אין דלון** הישראלי. אני חושב שזה נכון."

מילן **דמונג'ו** היא עוד יותר גרועה מ-קתרין דוב. יש לה מלא תסביכים. היא ביישנית נורא. תמיד כשאני ממיין אותה, היא מתקפלת בכיסא ואומרת שהיא מתביישת. פשוט לא נעים לה בגלל. היא אומרת שאני עושה לה רגשי נחיתות. היא לא מוכנה לרקוד עם מישהו שרוקד כל כך טוב. היא יושבת בצד ומסתכלת. היא מנסה ל-מוד ככה, מהסתכלות."

על **ברייגיט ברוך** הוא מדבר בכבוד מיוחד. הוא רקד איתה לילה שלם והוא יודע עליה הכל. הוא יודע את כל מינהגי הריקוד והתנועה שלה, עד לפרטי פרטים. "זה היה לפני פנישה חודשים", הוא מספר

דויד

את הכוכבות הגדולות לרקוד. אני לא מת-רגש מהן, אני רגיל. אצלי לא חשוב איך היא נראית, השחקנית, או איזה שם גדול יש לה. אצלי מה שחשוב זה איך שהיא ר-קדת."

השחקנית שהוא מעריך יותר מכל היא **שרלי מקלין**. היא אוהבת לרקוד. היא רוקדת פנטסטי. זוהי בחורה בלי שום קומ-פלקסים. היא שוכחת הכל בזמן הריקוד.

דויד

היא האדם היחיד שאני מכיר שרוקד יותר טוב ממני."

על **קתרין דוב** יש לו דעה פחות טובה: "היא לא מוכנה לעשות הצגה מהריקוד. היא יודעת לרקוד, ומסכימה לרקוד כשמזמינים אותה, אבל היא לעולם לא תקום ולא תרקוד לפני קהל מעריצים או משהו כזה. היא ר-קדת כשכולם רוקדים, ובלי שום הצגות מיוחדות."

שאלתי אותו אם היא באמת כל כך יפה. הוא אמר שהוא לא הסתכל. הוא לא יודע. אבל היא רוקדת בסדר. בלי שום שגיאות. לא דורכת על הרגלים, ולא שום דבר.